

Virksomheden har et gennemsnit på 4 pladser. Påny udløber 2 pladser, og af disse genbesættes kun den ene. Der oprettes heller ikke ekstraordinære pladser. Virksomheden opretholder følgelig ikke sit gennemsnit og modtager ikke tilskud.

Ordningen indebærer den fordel, at tilskuddet begrænses til de virksomheder, der lever op til den uddannelsesmæssige målsætning ved at opretholde eller forøge antallet af pladser, medens virksomheder, der nedskærer antallet af pladser, ikke modtager tilskud. Da tilskudsberegningen foretages på grundlag af virksomhedens gennemsnitlige antal uddannelsespladser i de foregående 2 år og ikke den øjeblikkelige bestand af pladser, kan der tænkes tilfælde, hvor en virksomhed f. eks. vil være berettiget til tilskud uanset at der netto finder en nedlæggelse sted af uddannelsespladser, nemlig hvis dens antal heraf fortsat ligger over gennemsnittet. omvendt vil der kunne forekomme tilfælde, hvor en virksomhed trods indgåelse af uddannelsesaftaler ikke vil modtage tilskud til nogen af disse, som følge af at dens bestand ligger under gennemsnittet. Sådanne eksempler må imidlertid anses for at være atypiske for den almindelige situation, hvor virksomhedens nuværende bestand af uddannelsespladser ikke afviger væsentligt fra gennemsnittet for de 2 foregående år.

Til § 4

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at undervisningsministeriet ophæver de regler i ministeriets cirkulære af 1. oktober 1980 om uddannelsesmæssige foranstaltninger mod ungdomsarbejdsløshed i kommuner og amtskommuner, hvorefter amtskommuner og kommuner, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, kan yde støtte til oprettelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser i private virksomheder.

Efter ikrafttrædelsesbestemmelserne i nærværende lovforslag indtræder amtskommunernes betalingsforpligtelse allerede i 1982. Amtskommunerne har imidlertid ikke kunnet tage hensyn til denne merudgift i deres budgetlægning for 1982. Spørgsmålet om kompensaton herfor vil blive taget op i forbindelse med de almindelige forhandlinger om byrdefordeling i sommeren 1982. Den refusion på 100 pct. af udgifter ud over 500 mill. kr., som staten yder, indgår ligeledes i forhandlingerne.

Ordningen tilrettelægges således, at amtskommunerne løbende af staten opkræver refusion med 50 pct., af deres udgifter, efterhånden som de afholdes. Ved årets slutning opgøres det så, om amtskommunernes nettoudgift overstiger 250 mill.

kr., og det overskydende refusionsbeløb udbetales herefter til amtskommunerne.

Henvisningen til loven om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner (L 488), der pålægger amtskommunerne at afsætte et nærmere angivet beløb pr. indbygger, afgør spørgsmålet om, hvorledes udgiften til bidraget skal fordeles på de enkelte amtskommuner, henholdsvis Københavns og Frederiksberg kommuner.

Til § 5

De regler, som skal fastsættes efter *stk. 2*, skal fastsættes efter forhandling med amtsrådsforeningen samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Til kapitel 3 og 4

Bestemmelserne om de faglige udvalgs godkendelse af uddannelsespladser og om ankenævn omfatter både den offentlige og private sektor, medens kapitel 2 kun omfatter den private sektor.

Til § 7

I det følgende gives der en fremstilling af de faglige udvalgs sammensætning og virksomhed efter de nugældende regler i lærlingeloven og loven om de erhvervsfaglige grunduddannelser (1-3), om den særlige ordning inden for et enkelt fagligt udvalg (4), om problemer i forbindelse med fristen (5).

1. De faglige udvalg

Inden for hvert fag – eventuelt branche – er der nedsat et af fagets arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter valgt fælles fagligt udvalg (lærlingelovens § 24, stk. 1, og efg-lovens § 8, stk. 1). Udvalgene består af lige mange arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter. Det enkelte udvalg vælger i eller uden for sin midte selv sin formand. Udvalgene kan være sammensluttet i større udvalg (fællesudvalg), der omfatter flere fag i fællesskabet.

Et fagligt udvalg, som er nedsat i medfør af lærlingeloven, varetager samtidig det faglige udvalgs opgaver i henhold til efg-loven. Der nedsættes nye faglige udvalg i de tilfælde, hvor en efg-uddannelse ikke findes som lærlinguddannelse.

Der findes for tiden ca. 40 faglige udvalg eller fællesudvalg; ca. 15 af disse udvalg omfatter flere end ét fag. F. eks. omfatter Metalindustriens Lærling udvalg – som er det største fællesudvalg – ialt 10 faglige udvalg, som dækker i alt ca. 25 bran-